

ZONDER SOLIDARITEIT IS EEN INTERPROFESSIONEEL AKKOORD NIET MOGELIJK

De arbeidsvoorwaarden van 4 miljoen werknemers verbeteren via een Interprofessioneel Akkoord, dát is de drijfveer van het ABVV. Lonen, minimumloon, eindeloopbaan... het maakt voor ons allemaal deel uit van de onderhandelingen. De Nationale Bank spreekt van een krachtig herstel, met een groei van 6,7% voor 2021-2022. De OESO en de Europese Commissie gaan uit van een herstel van meer dan 7% over deze periode. Wij willen dat de werknemers, die de economie dragen, hun fair deel van dit herstel krijgen. Maar we botsen op de houding van de werkgeversbank.

Wat is het probleem?

De vakbonden drongen er van in het begin op aan om meer loonsverhoging toe te laten dan amper **0,4%**. Op een modaal loon betekent 0,4% amper een brood en een pakje margarine... per maand.

De werkgevers zeggen: *"Jullie willen meer? Ok, wij zijn bereid een uitzondering te maken op deze marge Maar alleen in bedrijven waarvan de omzet vorig jaar met meer dan 30% is gestegen"*.

Als dat geen aanfluiting van rechtvaardigheid is: een bedrijf dat 'slechts' een kwart meer omzet draait, moet daarvan niets aan z'n personeel laten?

De vakbonden willen een verbetering van de voorwaarden **voor SWT en landingsbanen**. Zeker nu er nog zoveel werknemers in (tijdelijke) werkloosheid zitten.

De werkgevers zeggen: *"Ok, we kunnen daar eventueel over praten maar alleen als jullie instemmen met bijkomende arbeidsflexibiliteit via meer overuren, zonder syndicale inspraak en zonder inhaalrust"*.

Wij willen een substantiële verhoging van het **interprofessioneel minimumloon**, dat er op achteruit gaat in verhouding tot de gemiddelde lonen en het mediaanloon. In de buurlanden doet zich de tegenovergestelde tendens voor.

De werkgevers willen daar niet eens over praten...

* een eenmalige premie van maximum 300 euro (zonder sociale bijdragen) voor 2021-2022, of 12 euro per maand.

Solidariteitsakkoord

Een IPA maakt het via sectorale onderhandelingen mogelijk om in bedrijven waar het personeel minder goed is vertegenwoordigd, ook een deftige loonsverhoging te onderhandelen. Dat is solidariteit tussen werknemers. Door het sectoraal overleg over te slaan en énkél op bedrijfsniveau te willen onderhandelen, willen de werkgevers deze solidariteit breken. Al heb je de afgelopen maanden de ziel uit je lijf gewerkt, zonder een sectorakkoord is het best mogelijk dat je geen kruimel extra krijgt.

En nu?

Bij een totaal gebrek aan perspectief op sociale vooruitgang, kan het ABVV het mandaat dat ons door jullie werd toevertrouwd, niet uitvoeren. Dankzij jullie mobilisatie en de staking van 29 maart hebben we de welvaartsenveloppe (verhoging van de uitkeringen) kunnen loskoppelen van de loononderhandelingen. Wij gaan nu niet aanvaarden dat de gesprekken over loonsverhogingen afhangen van een al dan niet omzetsijging van de onderneming.

Wij laten een Interprofessioneel Akkoord niet degraderen tot een minieme loonsverhoging voor een minderheid van de werknemers. Als we hiermee akkoord zouden gaan, negeren we het principe van solidariteit tussen alle werknemers en doen we afbreuk aan het sociaal overleg.

Wij blijven jullie informeren en consulteren. Samen blijven we strijden voor sociale vooruitgang. Want samen staan we sterk.